

“Pendohuni, pra, dhe kthehuni, që të shlyhen mëkatet tuaja, dhe që të vijnë kohët e flladit nga prania e Zotit.”

Në lutje mund të flasësh me Jezusin dhe të rrëfesh të gjitha dështimet dhe mëkatet për të cilat je i vetëdijshëm. Mund ti drejtosh gjithashtu të gjitha ato mëkate të cilat nuk i mban më mend. Ai falë me kënaqësi. Por mos u ndal vetëm në këtë. Thuaj Jezusit se që nga ky moment e në vazhdim, do ti besohesh plotësisht atij dhe do ti përkasësh vetëm atij. Ftoje të marri pjesë në jetën tënde dhe lejoje të bëhet udhëheqësi yt. Nëse pranon Jezusin në jetën tënde, atëherë do të jesh një fëmijë i Perëndisë (Gjoni 1:12).

© Choreograph/Stock/Thinkstock

Pasi je lutur, siç shpjeguam më lart, falënderojë Jezusin se Ai vdiq për mëkatet e tua, që të ka falur dhe dhuruar një jetë të re të përjetshme. Do të përjetosh se dhurata e ofruar nga Jezusi është një nga dhuratat më të mëdha që mund të ekzistojnë.

Manfred Röseler

© Fernando Madera - stock/Thinkstock

Dhurata më e madhe

© thinkstock/Thinkstock

Title of the original edition: Das beste Geschenk
Përktheshu: Orkida Nasi Soccio

Bruderhand-Medien
Am Hofe 2, 29342 Wienhausen, Almania
Tel.: +49 (0) 51 49 98 91-0, Fax: -19
E-Mail: info@bruderhand.de; Homepage: bruderhand.de

Nr. 31-9 – Albanisch/Albanian – 3rd edition 2022

Dhurata më e madhe

Për shumë njerëz Krishtlindja është festa e familjes, e kishës dhe e dhuratave. Një ngjarje që na bën të gjithëve të gëzohemi. Ndërsa për të tjerë, Krishtlindja është festa e vetmisë dhe për të tjerë akoma festa e dëshpërimit. Numri i atyre që kryejn vepra të dëshpëruara rritet nga Krishtlindja në Krishtlindje. Bëhet fjalë për një statistikë që tregon se nuk është kuptuar çfarë është në të vërtetë Krishtlindja.

Krishtlindja na tregon për një dhuratë të madhe që Zoti na ofron.

Të gjitha dhuratat që mund të bëjmë nuk mund të krahasohen me dhuratën e madhe që Zoti bëri për ne. Vlera e kësaj dhurate është pafundësisht e madhe: pasuron jetën tonë, e bën të denjë për ta jetuar.

Zoti njeh dëshirat edhe nevojat tona. Ai njeh pikat e forta dhe dobësitë tona. Ai njeh gjithashtu marrëdhënien tonë me Atë. Si e shikon ti marrëdhënien tënde me Zotin? Është në rregull apo ka mëkate në jetën tënde, të cilat të ndajnë nga Perëndia?

Zoti njeh saktësisht çdo mëkat tonin. Mëkat është p.sh mosbesimi ynë, rebelimi ynë kundër Zotit dhe shkelja e urdhërimeve të tij. Për shkak të mëkateve tona, kemi marrë shumë faje përpara zotit.

Një borxh bankar mund ta paguajmë normalisht në një të ardhme të afërt, por borxhin tonë ndaj Perëndisë nuk mund ta paguajmë kurrë. Nuk ka rëndësi sa shumë impenjohemi, veprat e mira nuk do të mund të jenë asnjëherë të mjaftueshme për të zgjidhur këtë borxh. Ne nuk do të mundemi dot të eliminojmë kaq lehtë fajin tonë ndaj Perëndisë.

Edhe pse nga sot e në vazhdim dikush nuk do të mëkatonte më, do të kishte akoma shumë mëkate nga e shkuara që do ta ndanin nga Zoti. Mëkati na ndan nga Perëndia.

Isaia 59:2 Lexojmë: *"... Paudhësitë tuaja kanë shkaktuar një ndarje midis jush dhe Perëndisë tuaj."* Ndërsa te 1 Korintasve 6:9 shkruhet *"A nuk e dini ju se të padrejtët nuk do të trashëgojnë mbretërinë e Perëndisë?"* Pa pastruar mëkatet tona nuk mund të shkojmë në qiell. Pas vdekjes na pret një vend gjykimi, dënimi i përfundimshëm.

Dhurata e madhe që Perëndia na jep është pastri mi dhe falja e të gjitha mëkateve tona. Ai dëshiron të na çlirojë nga dënimi "ndarje të përfundimshme nga Perëndia, dënim të përfundimshëm" (Zbulesa 20:15). Ai dëshiron që ne të bëhemi bijë të Tij dhe trashëgimtarë të mbretërisë së Tij. Si mund të ndodh kjo gjë? Zoti nuk mund të hiqet sikur nuk i shikon mëkatet, sepse ndryshe nuk mund të ishte një Perëndi i drejtë. E vetmja rrugë shpëtimi është falja e mëkateve, prandaj Perëndia dërgoi birin e tij, Jezus Krishtin, në këtë tokë.

Krishtlindja na kujton lindjen e Jezusit në Betlehem rreth 2000 vjet më parë.

Jezusi u bë një qenie njerëzore si ne. Megjithatë, jeta e tij u dallua nga ajo e një njeriu normal. Jezusi jetoi një jetë krejtësisht të paqortueshme. Ai kurrë nuk ka kryer një mëkat dhe gjithmonë ka treguar me mrekullitë dhe veprat e Tij se Ai është Shpëtimtari i shpallur në Dhiatën e Vjetër. Me vdekjen në kryqin e Golgotës, Ai mori mbi vete të gjitha mëkatet tona dhe pagoi fajin tonë. Perëndia e pranoi këtë sakrificë duke ringjallur Jezusin tre ditë pas vdekjes dhe e mori me vete në qiell. Jezusi jeton akoma sot. Arsyja për ardhjen e Jezusit në tokë është shpjeguar tek Mateu 1:21 në këtë mënyrë:

"Dhe ajo [Maria] do të lindë një djalë dhe ti do t'i vësh emrin Jezus, sepse ai do të shpëtojë popullin e tij nga mëkatet e tyre."

Jezusi erdhi në tokë, u bë njeri për të na pajtuar me Perëndinë. Me gjithë gëzimin e Krishtlindjes është e lehtë të harrojmë se nuk është në rradhë të parë të qenit së bashku, por marrëdhënia jonë me Perëndinë. Përmes Jezusit jemi të çliruar nga mëkatet tona. Mund të marrim faljen e mëkateve dhe të bëhemi bijë të Perëndisë duke pasur sigurinë në zemër se një ditë do të jemi në qiell. A nuk është kjo një dhuratë e madhe?

Prandaj dëshiroj të të pyes: "A e ke pranuar dhuratën e madhe nga Perëndia?" Nëse po, atëherë ke çdo arsye për të festuar me gëzim Krishtlindjen. Nëse kjo „dhuratë e madhe“ ende nuk është bërë dhurata jot, Zoti po ta ofron atë sot. Lexojmë Veprat e Apostujve 3:19: